

Merhametinle Kuşat

— ilıkyâğmurla · 07 Şubat 2016

Güneş battı batıdan gölgeler içinde
Kışın çöken yıldızsız geceler gibi
Karanlık ve hüznün içinde kaldım
Gecenin dingin karanlığına bıraktım kendimi derviş edâsıyla
Bir ney sesi alıp götürdü beni
Demlenen semâzenlerin ruhuna.
Bir hûşû içerisinde aktı ruhum bedenimden semâya
Helezonik bir anafor
Yükseltti,yükseltti,yükseltti beni arş-ı âlâya
Işıklar saçarak pervane oldular çevremde ruhâniler
Zöhre,Ay,bil cümle seyyâreler bir hûşû üzre raks etmekte ki
Sessizliğin ve düşlerin doyum noktasıydı o an
Güneş sadece kalbin kirlерinin yanıp,
Yeniden Zümrüd-ü Anka misâli doğuşuna vesile olmakta,
Ay,kaybolan yüzdeki nuru yeniden ihdas etmekte
Ve Venüs ilâhi aşk ile
Kalbin mut main olmasına vesile teşkil etmekteydi
Ey Rabbim !
Sahte dostlardan,sahte sevgilerden
Ve bütün sahtelik çeşitlerinin bir yılan gibi
Ağulayarak bana sunulduğu bu hayatı al benden
Ey Yüceler Yücesi !
Kapındayım
Mücrimim
Senden başka gidecek yerim,
Çalacak kapım yoktur
Kuşat beni !
Merhametinle kuşat !
Merhametinle...